

rius, & applicationem Legati in exonerationem Paterni debiti, sine difficultate in præfenti concludendum esse Domini censuerunt, & quia agebatur de Legato per ipsummet Patrem filiis assignando, & quia ejus libera fructio cum aded efrenata disponendi facultate juxta intentionem Testatoris effectum fortiri debebat etiam quando filii cum Patre conviverent, & sub Patria potestate perdurarent: Quibus præmissis animadversionibus manifestè colligebatur, Testatorem, & alienationem, & dispositionem legati Nepotibus permisit ea præcipue contemplatione excludendi, & prohibendi conversionem & consumptionem Legati in causam alimentorum, nam cum Testator non ignoraret quod Pater de jure poterat subtrahere alimenta proportionabiliter ad fructus multiplici, si deinde providit quod nihilominus filiis consignaret multiplicem, & sineret quod illi valeret de eorum fructibus pro libito voluntatis disponere: ecce clarum & manifestum quod eo mentis aciem direxerit, ne Pater ex Causa dicti Legati ullam consequeretur exemptionem ab onere subministrandi consueta alimenta, quoniam nisi hæc fuisset intentio Testatoris, is utique non demandasset traditionem Legati, quod potius penes se Pater retinere debuisset, ut inde illius fructus directè, & sine inutili, & vitioso circuitu pro alimentis expenderet, argumento *Text. in l. affe toto 77. ff. de hered. instit. de quo Peregr. de fideic. art. 16. n. 114. & in Bonon. fideicommissi de Bazzanis 4. Julii 1704. §. Objectum coram Rmo Decano; Multo minus facultatem concessisset disponendi de illis fructibus, quos sciebat erogandos fore in satisfactionem consueta alimentis juxta firmata per Gobb. consult. 149. n. 38. & seqq. Rocc. select. Jur. disp. cap. 194. n. 85. Rot. in Casenaten. præfente Successionis 3. Martii 1698. §. Neque poterat cor. b. m. Ansaldo, & in Romana Pecuniaria 23. Junii ejusdem anni §. Primum autem coram Rmo Decano, quando præfertim eadem satisfactio procedere debuisset de manu ipsorum filiorum forsan in Paterna Mensa recumbentium, quia improbabilius reputabatur quod Testator, qui omnimodam Legati libertatem exoptaverat, postea permiserit eosdem filios prægravari ad refusionem alimentorum à Patre perceptorum ex firmatis per Nat. conf. 530. n. 10. vol. 3. Paris. conf. 81. n. 5. lib. 3. Tiraquell. in tract. l. si nunquam de donat. verb. revertatur n. 134. & in proximis terminis bene advertit Bert. conf. 139. sub n. 18. vers. addidit etiam Testator lib. 2. & Merlin. Pignat. contr. for. cap. 29. n. 24. lib. 1.*

Defectui potestatis correspondebat quoque alter defectus voluntatis, nam cum Jacobus Didaco alimenta simpliciter subministraverit per sua provisione absque ulla protestatione compensandi, omnis præsumptio suadebat, alimenta fuisse subministrata citra animum compensandi juxta auctoritates relatæ in Decisione §. Et hinc superfluum cum quibus concordant Alex. conf. 110. lib. 7. Dec. conf. 628. n. 6. Cravetr. conf. 86. n. 2. Gratian. discepti. for. cap. 160. n. 17. & cap. 374. n. 17. & seq. Rot. cor. Cerro dec. 362. n. 5. & dec. 6. n. 4. de impress. in Mantiff.; Nec ab ea recedi poterat ex contraria præsumptione in exclusionem Donationis militante, quando agitur de Patre administratore Bonorum filii per *Text. in l. Nefennius 36. ff. de negot. gest.* Quoniam conclusio ista in terminis Patris Administratoris verissima, applicabilis haud videbatur præfenti hypothesi, in qua Jacobus neque de facto administravit, neque de jure ad-

ministrare valisset Multiplicem à R. P. D. Hieronymo demandatum, quo posito quæstio erat potius de Patre filii debitore, cujus favore nunquam inducta dicitur compensatio nisi præcessisset protestatio compensandi, quæ præsumptam Patris liberalitatem excluderet juxta communiolem sententiam latius in Jure, & ex peculiaribus facti circumstantiis comprobata in dicta Decisione.

Et ita approbando in reliquis eandem Decisionem, quæ omnibus occurrit exceptionibus hodie denudè repetitis resolutum fuit videntibus etiam 5. & 6. & utraque.

R. P. D. M U T O.

ROMANA ALIMENTORUM ET DOTIUM.

Lunæ 30. Martii 1705.

A R G U M E N T U M.

Et si transversales ultra primum gradum alimenta sibi præstare minimè teneantur; id tamen ex æquitate inter nepotem, & amitam non procedit; Alimenta verò hujusmodi comparativè ad meram necessitatem taxanda sunt, quidquid secus in aliis. Onus alendi ex æquitate profluens in successores bonorum non transit ad differentiam illius quod descendit ex testamento & aliis titulis. Mutuum argumentum valet inter alimenta & dotem.

S U M M A R I U M.

- 1 Alimenta inter transversales ultra primum gradum non debentur.
- 2 Limita ex æquitate inter nepotem ac amitam, & è converso.
- 3 Hæc æquitas apud omnia tribunalia recepta est.
- 4 Alimentorum ab onere non eximendus qui per illa in egestatem conjici non probat.
- 5 Alimenta debita ex æquitate, de qua supra, taxantur ad limites mere necessitatis, quidquid secus in illis debitis jure actionis.
- 6 Alimentorum quantitas justa est, quæ sufficit attentata qualitate personæ alendæ.
- 7 Alimenta non debentur inter Consobrinos, quia cessat æquitas concurrens inter Nepotem, & amitam.
- 8 Alendi onus uti bonis infixum transit in successores, sed vide n. 11. & 12.
- 9 Alimenta inter transversales debentur ex æquitate naturali, non ex jure successionis.
- 10 Idèdque successores bonorum ad illa non tenentur.
- 11 & 12 Explicatur conclusio, de qua n. 9.
- 13 Ab alimentis ad dotem & è converso valet argumentum.

D E C I S I O III.

Cum Blanca Maria, ejusque filii extrema egestate laborarent duplex judicium coram A. C. introduxerunt contra nepotes & fratres consobrinos respectivè, alterum super manutentione in quasi possessione consequendi alimenta, alterum verò super augmento dictorum alimentorum, & dotium constitutione, & manutentionem in genere

nerè obtinuerunt, nec non alimenta subministrari Blanchæ Mariæ amitæ in summa scutorum duorum pro quolibet mense, duabus puellis in aliis scutis duobus pro qualibet in singulos menses, & in uno scuto mensuali filio masculino, ac demum dotes subministrari in scutis 450. pro qualibet puella; Unde interposita appellatione à dicto judicato per fratres de Juliis, causa per signaturam justitiæ fuit mihi commissa, ideoque ultra dubium super manutentione, quod in hodierna audientia propofui, subscripti præfentur -- an & in qua summa alimenta & dotes debeantur -- quo proposito Domini responderunt, alimenta deberi Blanchæ Mariæ pro summa scutorum trium mensurorum, & in reliquis negativè in omnibus.

- Etenim quoad subministrationem alimentorum
- 1 Blanchæ Mariæ amitæ stetit ratio resolutionis in eo quod licet inter transversales actio petendi alimenta ultra primum gradum non extendatur juxta *Text. in l. Mutus ff. solut. matr. l. qui filium ff. Ubi Pupill. educ. deb. & tradunt Tranchedin. Consulti. 38. n. 12. Garzi. de expens. & melior. cap. 3. n. 35. vers. sed verius. Molin. de Primog. Hispan. lib. 2. cap. 15. num. 67. & 68. Fontanell. de Pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. p. 9. n. 46. Franc. dec. 178. n. 2. & 3. Sesse dec. Aragon. 268. n. 13. Rot. dec. 408. n. 16. & 17. p. 5. dec. 204. n. 8. & 9. p. 14. rec. & in Neapolitana seu Romana Educationis seu alimentorum coram Reverendissimo D. Decano impressa post Gob. tract. var. dec. 4. n. 3. & dec. 7. n. 6. Nihilominus attentata sanguinis charitate inter consanguineos pietatis instinctu servari solita, ac naturali æquitate, in jure tam Pontificio, quam Cæsareo statutum reperitur; nepotem amitæ, ac è converso amitam nepoti alimenta præstare teneri, ut est *Text. in cap. 1. verb. amita. de cohabit. Cleric. & in l. si quis à liberis sub vers. Verum autem ff. de liber. agnoscen. & hanc sententiam communiter tenuerunt Doctores, & extera tribunalia, ut videre est in magistrati dec. 449. n. 4. & seqq. coram Dunozett. jun. ubi ex professo articulus examinatur, & præter innumeros ibidem relatores firmant Card. de Luc. de dot. disc. 142 sub n. 63. vers. verum Boss. de matrim. tit. de aliment. cap. 8. n. 580. & 585. de dot. cap. 5. n. 96. cum seqq. & cap. 16. n. 208. Panimoll. dec. 99. n. 4. & constantiter sequutum fuit nostrum Tribunal in d. dec. 449. coram Dunozett. jun. dec. 53. vers. quibus non obstat post Fenzon. ad statut. urb. dec. 671. n. 4. & seqq. coram Merlin. dec. 319. num. 2. & 3. coram Manzaned. & in Romana alimentorum 27. Junii 1687. §. Validitati coram b. m. Hervault.**

Non obstat quod nepos tunc teneatur præstare alimenta amitæ quando est dives, & divitiæ superabundant pro ejus congrua sustentatione, secus verò si talis opulentia non concurrat. Etenim objectum submovetur ex facto; quippe quia attentato patrimonio illorum de Juliis resultante ex statu firmato per Peritum, idem commode subire valent onus præstandi hanc tenuem summam scutorum trium in quolibet mense absque eo quod reducantur egeni, idèdque dictam præstationem haud effugere valent, ut in terminis respondit Rot. dec. 249. n. 6. part. 2. rec.

Posita obligatione præstandi alimenta Domini censuerunt eadem esse taxanda in scutis tribus mensuris; quandoquidem cum non debeantur jure actionis, quo casu præstari deberent juxta statutum & dignitate personæ alendæ, sed tantum ex titulo charitatis & pietatis, & si ad limites mere naturalis necessitatis, ut distinguendo casum

à casu firmat Rota in Romana alimentorum 6. Junii 1701. §. est etiam cum seqq. coram R. P. D. meo Ansaldo, & in alia Romana alimentorum 22. ejusdem mensis & anni §. præsuppositis & seqq. coram Reverendissimo D. meo Decano. Hæc summa scutorum trium pro singulo mense, indubium est, sufficere, attentata qualitate personæ alendæ ad necessariam vitæ sustentationem ad tradita per Scannarol. de visit. carcerat. lib. 3. cap. 1. d. n. 12. usque ad 16.

Quò verò ad alimenta petita per Fratres consobrinos responsum fuit, non deberi, quoniam illa æquitas considerata à lege, promanans ex charitate sanguinis, & pietatis instinctu, quæ efficit ut ultra primum gradum præstari debeant alimenta à nepote pauperi amitæ, non potest extendi ad consobrinos, erga quos cessat dicta æquitas à jure considerata, ut animadvertit Petr. Barbos. in l. 1. p. 4. n. 125. vers. prima est, & n. 116. Cancr. var. resol. p. 1. cap. 16. n. 31. Calvin. de æquitat. lib. 1. cap. 83. n. 37. Intriglot. singul. 97. n. 189. lib. 3. Card. de Luc. de dot. disc. 142. n. 63. Sess. dec. Aragon. 268. n. 2. & 11. bene Rota dec. 194. n. 1. & seqq. p. 7. dec. 204. n. 8. p. 14. rec.

Nulatenus refragante quod alimenta non petuntur contra consobrinos ex persona propria, sed tamquam hæredes Patris & avunculi respectivè, qui alimenta præstare tenebatur, cum tale onus utpote rebus infixum cum universitate bonorum ad possessores transeat, ut tradit Boss. de dot. cap. 6. d. n. 28. ad 30. cum seqq. Card. de Luc. eod. tract. disc. 28. n. 7. Rot. in rec. dec. 408. n. 16. & 17. p. 5.

Etenim objectum corrui ex quo, cum onus præstandi alimenta in transversalibus proveniat ex charitate sanguinis, & naturali æquitate, nulatenus verò ex jure successionis. Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 83. n. 40. vers. dicit quod cum frater. Sesse dec. Aragon. 268. n. 2. Rot. decif. 438. num. 4. & 5. p. 1. recen. Verior & communior est sententia quod sit personale & rebus haud infixum, & per consequens transire non valet ad hæredes & possessores bonorum alere debentis, per cujus obitum quælibet obligatio alendi extincta remansit per ea quæ tradit Adden. ad Ramon. conf. 2. sub n. 2. Berol. conf. 186. n. 16. lib. 1. Dec. conf. 29. n. 8. Cephal. conf. 631. n. 30. lib. 5. Giurb. dec. 5. n. 46. & in specie Card. de Luc. de dot. disc. 5. n. 8. disc. 38. n. 6. & disc. 45. n. 3. Franc. dec. 178. & dec. 686. per tot. Rot. post Gob. tract. var. dec. 4. n. 9. & seqq. decif. 7. n. 12. cum seqq.

Contrariæ verò auctoritates procedunt, vel quando alimenta sunt in testamento legata, vel bona assignata pro eorum satisfactione, vel quando petuntur contra possessores bonorum alendium etiam vigore auth. res quæ C. commun. de legat. in quibus terminis onus alendi descendentes est reale, & transit ad possessores bonorum; secus verò est in casu nostro in quo bona proveniunt à transversali per cujus obitum omnis ejus obligatio extincta remansit, ut distinguendo casum à casu firmant Barbasal. super riur. Sicil. singul. 85. n. 7. Monter. dec. 26. n. 38. Giurb. dec. 5. n. 46. Franc. d. dec. 178. n. 9. Hieron. de Leo. dec. Valentin. 27. n. 18. lib. 1. Mell. ad Castell. de Aliment. cap. 66. n. 22. Boss. eod. tract. cap. 8. nu. 580. Rot. post Gob. tract. var. decif. 4. n. 12. & seqq. & decif. 7. num. 15. & seqq. ubi contrariis respondetur.

Ex rationibus hucusque deductis facilior fuit resolutio quoad dotes, quas Domini non deberi censuerunt, etenim eadem ratio, quæ militat in

calu obligationis præstandi alimenta urget in eo dotandi, ita ut valeat argumentum, tenetur alere, ergo dotare, & è contra, ut tradit *Hermosill.* ad *Lop. tom. 2. gloss. 6. lib. 56. p. 5. tit. 5. n. 142.* *Mench. de præsumpt. lib. 4. præf. 189. n. 29.* *Sanchez de Matrim. lib. 4. disp. 26. n. 1. Rustic. in L. cum avus lib. 2. cap. 2. num. 44. ff. de Cond. & demonstr. Tiraquell. de Jur. primog. quæst. 62. n. 4. 12. & seqq. Monter. dec. 16. n. 18. Rot. divers. dec. 526. n. 7. p. 1.* Ideoque cum ex supra firmatis probatum sit, fratres de Julis non teneri alimenta præstare fratribus & fororibus consobrinis, sequitur per consequens, quod nec tenetur eandem dotare, ut firmant autoritates supra citatæ.

Et ita utraque parte informante &c.

R. P. D. MOLINES DECANO,

Postea

Magno Hispaniarum Inquisitore;

ROMANA ALIMENTORUM.

Lunæ 13. Maii 1709.

ARGUMENTUM.

Inter Fratres Paterna dispositione obligatos ad communium alimentorum contributionem locum habet repetitio ejus, quod unus in alterius commodum expenderit, licet ab initio non fuerit protestatus. Transactio inter Fratres inita, quando novare non dicatur obligationem ex acceptatione paternæ dispositionis contracta circa alimenta. Frater repetit alimenta à Fratre divite.

SUMMARIUM.

- 1 Filius post acceptatam Paternam dispositionem circa alimenta non potest ab ea recedere.
- 2 Frater repetit alimenta præstata Fratri, qui contributioni à Patre injuncta se obstrinxit.
- 3 Clausula in omnibus, & per omnia acceptationem ad præjudicialia etiam extendit.
- 4 Novatio præcedentem obligationem extinguit.
- 5 Novatio circa modum præstandi alimenta, non verbè circa substantiam præstationis, ex quibus deducatur.
- 6 Subrogatio transfundit in subrogatum præcedentes obligationes.
- 7 Novatio non inducitur nisi per verba expressa, vel pacta incompatibilia.
- 8 Frater non repetit alimenta Fratri citra obligationem præstata nisi præmiserit protestationem.
- 9 Alimenta mutuo repetuntur à fratribus obligatis præcepto paterno ad contributionem, etiam sine præcedenti protestatione.
- 10 Text. in L. Nefennius ff. de negot. gest. non procedit favore Fratris, & num. 11.
- 12 Alimentorum quantitas collata est à jure in arbitrium judicis.

DECISIO IV.

Inter multiplices contentiones hinc inde excitatas per R. P. D. Franciscum, & D. D. An-

tonium, & Joann. Baptistam Fratres de Columna & per specialem Sanctissimi commissionem dirimendas ab A. C. de voto Rotæ quacumque appellatione remota, præsens exarist concernens præsentiones D. Antonii tam circa restitutionem alimentorum, quæ per ipsum fuerunt præstata R. P. D. Francisco spatio annorum 18. quam circa proportionabilem refusionem expensarum Funeris bon. mem. Antonie Brancifortæ communis Matris. Quomobrem dispunctis jam ac resolutis in præteritis audientibus dubiis, respicientibus jura R. P. D. Francisci, prout ex decisionibus desuper editis Me consului hodiè Dominos ad instantiam D. Antonii super dubio --- An & pro qua summa sit relaxandum mandatum pro alimentis præstatis R. P. D. Columnæ & pro expensis funeris bon. mem. D. Antonie communis Matris -- & prodiit responsum -- mandatum esse relaxandum pro alimentis & expensis pro summa & juxta modum in decisione exprimentum.

Ratio captæ resolutionis quoad relaxationem mandati pro restitutione alimentorum, quæ fuerant præstata R. P. D. Francisco per D. Antonium Fratrem desumpta fuit, ex quo Dominicus communis Pater in testamento, cumque diem clausit extremum hærede universali sibi scripto D. Antonio Filio primogenito D. D. Francisco, & Joan. Baptistæ filiis secundo & tertio genitis ultra necessaria suppellectilia & argenta & ultra facultatem unicuique ex ipsis tributam disponendi de scutis 5000. institutionis titulo reliquit annua scuta 800. pro quolibet in tot locis Montium non vacabilium assignanda, præceptivè examen iisdem injungendo -- che abbino à contribuire alle spese pro rata del sero mantenimento -- Unde cum R. P. D. Franciscus hanc paternam dispositionem per publicum instrumentum solemniter acceptaverit, utique non valet se eximere ab acceptato onere contribuendi pro alimentis, ut dixit *Rota coram Bich. dec. 522. n. 5.* Imò stante hac acceptatione vigere etiam Pacti & specialis contractus tenetur ad solutionem alimentorum à Fratre receptorum, quia quoties alimenta præstantur, & respectivè recipiuntur ad formam præcepti testatoris, qui obligationem alimentariis injunxit contribuendi pro rata, nulli dubium esse potest, quin eadem alimenta ab alimentante repeti valeant juxta Doctrinam Baldi in leg. Nefennius sub n. 4. ff. de negot. gest. ibique Bart. nu. 5. *Surd. de aliment. dec. tit. 6. quæst. 8. n. 46. & 47. Rot. decif. 149. n. 8. part. 11. recent.*

Urgentius autem quia præfata testamenti acceptatio non fuit facta per R. P. D. Franciscum oscitanter, sed cum omnibus undique solemnitatibus in actibus etiam quomodocumque præjudicialibus adhiberi solitis, hoc est, cum insertione particulæ testamenti, illiusque approbatione cum clausula in omnibus, & per omnia, in quibus circumstantiis acceptatio refertur omnino ad omnia in actu acceptato contenta & ab acceptatione nulatenus per acceptantem recedi valet, etiam si eadem aliquod exindè præjudicium oriri posset, ut communiter animadvertunt *Molin. de Primog. Hispan. lib. 2. cap. 3. n. 7. Rot. dec. 218. n. 9. & 10. p. 10. & alibi frequenter.*

Non subsistente, quod præd. dispositio testamentaria communis Patris, & consequitiva approbatio R. P. D. Francisci, novata, ac commutata remanserit per subsequenter transactionem initam inter ipsum R. P. D. Franciscum, & D. Antonium, cujus vigore hic loco tradendi annua scuta 800. per Patrem relicta persolvere convenit unica

unica vice se. 20000. in contanti ad liberam dispositionem ejusdem R. P. D. Francisci, ut propterea stante hujusmodi innovatione penitus extincta, ac sublata remanserit quælibet actio ad claram dispositionem Text. in leg. 1. ff. de novat. & in L. ultima Cod. eod. s. Præterea Instit. quibus modis tollitur obligatio.

Attente siquidem rimato per Dominos toto contextu præd. transactionis agnitum fuit, quod absque ulla proruis liberatione ab onere contribuendi pro rata, sed per viam merè subrogationis ad faciendam rem gratam R. P. D. Francisco D. Antonius loco paterni assignamenti illi persolvit sc. 20000. per viam commutationis, & subrogationis, ut denotant ipsamet verba per R. P. D. Franciscum in supra enunciata transactione prolata ibi -- pregatolo à volermi commutare la disposizione testamentaria -- & ibi -- perche viceversa il d. signor D. Antonio promette in suo luogo darmi scut. 20000. præterit. summ. D. Antonii die 12. Aprilis præteriti n. 7. Undè novatio inducta quidem dici poterat circa modum solutionis ut scilicet loco annuorum sc. 800. solverentur unica vice se. 20000. nunquam tamen solutioni adjuncta, & signanter circa contributionem expensarum à Patre ordinatam, commutatio enim unius rei pro alia, vel positio unius rei loco alterius præ se fert expressam subrogationem de cujus natura est, ut in subrogato remaneant transfusa, & repetita censeantur omnia onera & qualitates, quæ præcedenter erant infixæ rei, in cuius locum alia res subrogatur, ad Text. in l. res quæ ubi gloss. & D. D. ff. de jur. dorum & tradita per *Surd. dec. 306. n. 12. & in rec. dec. 303. n. 6. p. 16. & dec. 272. n. 1. p. 8.* adeo ut nunquam dicatur facta novatio respectu onerum & qualitatum præcedentium, nisi in secundo contractu adfit totalis incompatibilitas eorumdem onerum, vel id expressè dictum fuerit, ut sonat ipsa *Littera Text. in l. fin. C. de novat. -- ibi -- nisi specialiter remissa fuerit prior obligatio.*

Atque hinc inapplicabile visum est argumentum desumptum ex l. Nefennius ff. de negot. gest. quod scilicet quando alimenta non fuerint per fratrem Fratri præstata ex obligatione, & deficit illa repeti non valeant juxta communem Doctorum sententiam, de qua *Surd. de Aliment. tit. 6. quæst. 12. per tot. & signantur nu. 6. Carpan. ad Stat. Mediolani cap. 483. numero 121. Michellor. de Fratr. p. 3. cap. 32. n. 33. 38. Ursell. concl. 89. verb. alimenta n. 253. Rot. decif. 724. n. 1. p. 1. divers.*

Quandoquidem stante in præfata casu præcepto paterno quod filii tenerentur pro rate contribuere ad alimenta, sub qua conditione ipsis reliquit annuum assignamentum sc. 800. & acceptatione paternæ dispositionis solemniter facta per R. P. D. Franciscum, quæ quoad onus contribuendi nullam recepit novationem per successivam transactionem inter Fratres initam, ut supra probatum est, extranea remanet supra dicta quæstio, an alimenta fuerint præstata per fratrem fratri animo donandi vel repetendi. Præceptum namque paternum de contribuendo, & acceptatio filii tollunt animum donandi in eo, qui præstitit alimenta, & animum lucrandi, sive ea gratis consequendi in eo, qui illa recepit, & hoc casu vigore præcedentis causæ obligatorie seu tituli dandi alimenta correlative ad contributionem à Patre volitam, & ab alio acceptatam, cessant omnes præsumptiones contrariæ, & alimenta

repeti possunt, quamvis ab initio de repetitione protestatum non fuerit, ut ponderavit *Rota coram Cavaler. decif. 636. n. 1. cum seq. & in recent. dec. 149. nu. 8. 9. & 10. p. 11. & dec. 417. à n. 18. ad n. 21. p. 16.*

Non prætereundo ex abundantia, quod dispositio præfata Textus in l. Nefennius ff. de negot. gest. Loquens de alimentis præstatis per Matrem, & per Doctores extensa etiam ad illa per Fratrem præstata, utpotè innixa motivo pietatis, ut patet ex illis verbis ibi -- Non posset alimenta, quæ pietate cogente, de suo præstasset repetere: communi, & utique receptæ subjacet limitationi, ut scilicet non præsumantur donata alimenta, quoties cessat Fratris aliti paupertas, quia tunc cessat ratio pietatis, ut firmavit *Rota decif. 417. part. 16. recent.* undè applicando limitationem præfati hypothesi visum fuit, quod R. P. D. Franciscus non poterat dici pauper, quoties habuerat à Fratre sc. 20000. sere in totum erogata in officio Prælatuæ Regentatus Cancellariæ, ex cuius fructibus benè poterat juxta suum decentem statum sibi alimenta parare. Ut quamvis forsitan R. P. D. Franciscus non possit dici dives, quia non probatur, quod omnia Officia vacabilia, quæ de præfati possidet excedentia valorem sc. 35000. ab initio possederit, sufficit tamen quod habuerit, undè vivere posset, alias enim videtur nimis durum, quod Frater debuisset ei præstare alimenta gratis, & ipse interim investiret fructus suorum officiorum vacabilium, prout fecit, se locupletando cum aliena jactura, ac per consequens si R. P. D. Franciscus cum fructibus scut. 20000. cum quibus se alere valuisset superlucrando alia officia vacabilia locupletior evasit conquiri non debet, ex quo subire cogatur refusionem alimentorum sibi à Fratre præstatorum, qui propterea fuit in causa ut talis superlucratio contingerit.

Deveniendò ex his Domini ad quantitatem pro qua relaxandum venit mandatum pro alimentis præstatis, ut dent locum arbitrio ipsi à jure tributo in decernenda alimentorum quantitate, de quo *Rota in Auximana Alimentorum 5. Decembris 1696. s. Quo vero ad quantitatem coram bon. mem. Muto & 13. Junii 1698. s. Et quidem coram Eminent. D. Card. de la Tremoille, & reflectentes quod illa consistebant in solis expensis cibariis pro R. P. D. Francisco, & in habitatione Domus, censuerunt illorum restitutionem esse faciendam ad rationem annuorum scut. 150.*

Denique quoad expensas funeris bon. mem. D. Antonie Brancifortæ communis Matris resolutum fuit R. P. D. Franciscum teneri ad illorum contributionem pro tertia parte detractis ab eisdem expensis sc. 334.95. repetitis in hæreditate ejusdem Matris, prout hinc inde partes admittebant, sicque pro tertia parte dixerunt Domini deveniendum esse ad relaxationem mandati.

Et ita omnibus Dominis suffragantibus utraque parte audita responsum fuit &c.

REVEREN-